

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 4.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu literă garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 23 Iulie.

Cetind cineva o, samă mare din diarele maghiare de două zile încoace, trebuie de două, de trei ori și de dece ori se le cetească și rescetească, pentru ca să se convingă, că oare așa stă tipărit în ele precum a cetit?

Și, este trist, dar adevărat că în toate, pe o scară întinsă de tonuri, cetitorul află aceeași arie vrednică de o cauză mai bună, același acord de erupțiuni în contra Românilor. Oficioase, neoficioase, din centru și din stînga estremă, toate sînt pline de neadevăruri haiducesci și de amenințări de surugii.

Causa? O aceasta nu e greu de a spune. În toate că potopul de frase, de care mai sforăitoare, în vînt de aiurări inferbentate, în vînt de cauza o miroși, o veți căt

de condeie, cari mîndria coale de hîrtie cu vedenii despre influența, căror Ungaria, căror Europa le e prea pot mistui împregiu călătoria principilor de țările noastre, s'a audiat strigăte de „se trădă” căror valuri s'au înnețor, căruia vor să'i rețină privilegiului exclusiv. E necăjască trambitașii exclusiv, când cineva audă, că în părțile transilvanice masă mare de popor îndrăsnesc se aclameze alui cu sunetele limbei aclamațiunile lor se undula barem o dimilimetru dela buzele

are așa de potențată oritură mai intensivă negreală dela foile se cruțe, când e li focul.

vențiune, fabricanții esci, când au se re-

tacă ceva și totuși amarul s'îl dea afară, găsesc curînd și un cal de bătaie și apoi fie calul cât de de lemn, pe ei aceasta nui genează, 'l îmboldesc cu pintenii, de sar aschiile din el și 'l îmblătesc cu ce le cade a mână, până cad ei, călăreții, obosiți și acoperiți de sudoare.

Drept cal de bătaie, care trebuie să țină spatele în necasul unguresc asupra Românilor, este ales de astădată steagul sau colorile și îndrăsnala cu limba română. Din nenorocire, pentru mînuitorii condeielor diaristice maghiare, alegerea este foarte greșită. Până a nu intra mai departe în cestiune reproducem spre orientarea cetitorilor o telegramă a lui „Hon”, cuintesența care a servit drept motiv la variațiunile oficioaselor, neoficioaselor, a opozițiunilor de toată sama, în improșcări asupra Românilor.

Eată - o:

„Sântă-Măria 1 August.

Vice-comitele comitatului Hunedoarei și-a procurat ordinațiunea ministrului de interne dto. Budapesta, 6 Iulie, 1874. Nr. 18559. cu privire, la folosirea colorilor, insigniilor și a stindardelor națiunilor streine, și o a adus în persoană la Hațeg. Ordinațiunea este edată de contele Szapáry, pe basa articolului de lege XXI din 1868, și opresce purtarea insigniilor streine. Ea se publică în mai multe exemplare și se va afiga la locurile publice. Prin această dispoziție a scădut mîndria ultraiștilor daco-români.

Neadmiterea episcopilor (invitați prin hîrtie oficială cu săptămîni mai nainte N. Tr.) la masa de curte de Duminecă, se atribue demonstrațiunei românilor din Hațeg. *) Vice-comitele Barciai (Coman) cu braț de fer (vasmarokkal) însă prin mijloace legale, câștigă respect drepturilor statului constituțional unguresc“.

*) Episcopul Lönhard încă e român? Red.

(După text: câștigă valoarea respectului față cu drepturile statului unguresc.)“

Las' că e absurditate a dice că vice comitele și-a procurat ordinațiunea ministeriului de interne în privința colorilor etc; ca și când ordinațiunile ministeriale ar fi de vîndut într'o prăvăliă ministerială, de unde subalternii când au lipsă de ele și le procură; întrebăm ce au „înălții” „diplomați”, cu colorile? Ei se sparie de tricolorul transilvan, ca și bibolii de coloarea roșie, fără să scie de ce se sparie. Români poate că au cuvînt dacă și-au însușit colorile transilvane, pe cari le folosesc fără de a desprețui colorile statului și ale monarchiei. Este Transilvania o țeară streină supusă cu sabia țerei unguresci, sau este, după înseși credințele politice actuale în valoare, o țeară unită, cu Ungaria? Și dacă este unită, a pierdut ea într'atată din valoarea ei în cât colorile ei nici la ocațiuni festive se nu poată ave loc lîngă cele oficiale? Să te miri cum de dl Coman Barciai suferă colorile austriace în comitatul Hunedoarei după ce și oficiosul „Hon” recunoaște în colorile țerei unite într'un stat cu Ungaria, de colorii străine! Austria este cu totul alt stat, cu guvernul seu propriu, prin urmare e cu mult mai străin.

„Diplomații” unguresci se fac proști și din cât nu sînt și dic, că Români desfășură steag străin și înțeleg, când dic străin pe al României. Cu aceasta vor se dovedească că Români sînt ultraiști și dacoromaniști și că gravitează în afară.

Atunci trebuie să dicem că dd. sînt prea naivi, și în limba urbană vor scie ce va se dică naiv. Le imputăm noi oare dacă întrebunțează dlor colorile italiene sau sîrbesci? Am pute să o facem cu același drept, cu care ne fac ei imputări. Și dacă ei au îndrăsnală de arbora colorii străine, pentru ce se nu o facem și noi?

Cetitorii ne vor escusa pentru digresiunea aceasta „naivă.” Am trebuit să o facem ca se facem învederată una

din multele absurdități a celor ce se cred cei mai înțelepți de pe fața pămîntului.

Colorile României, ca colorii, sînt aceleși precum și ale Transilvaniei și de aceea de câte ori „frații” au lipsă de denunțările că suntem daco-romaniști iau refugiu la steagul sau tricolorul transilvan.

Între tricolorul transilvan și cel român este deosebire. Alta este ordinea colorilor și alta pozițiunea lor, tocma cum este, (ba mai puțin), cu colorile Ungariei, ale Italiei și Serbiei cari încă sînt, ca colorii, aceleși.

Tricolorul statului român dela Dunăre nu lam vețut nici odată încă în Traasilvania, am vețut de atâtea ori și încă chiar și la sosirea Maj. Sale în Sibiu în 1876, va se dică după ordinațiunea, pe carea dl Barciai și-a „procurat-o” numai în anul al optulea dela aparițiunea ei, tricolorul transilvan, care până aparține Transilvania la coroana Ungariei, nu credem a fi străin. Dacă Budapesta își are colorile ei, dacă fundul regiu are colorile sale, Transilvania se nu aibă pe ale sale? și dacă le au, s'au înstrăinat toate aceste de Ungaria?

Dar atotștiutori, „unicii patrioți adeverați”, de altmintrea recrutați din toate naționalitățile Ungariei și numai ultoiți naționalității maghiare, s'au mai scîndalit, că un român a îndrăsnit să vorbească înaintea Archiducelui în limba română și nu în limba statului.

Conducătoriul deputațiunei jidovesci au vorbit în limba germană, care nu e a statului și de aceasta nu se face nici măcar amintire. Ei bine când Neamțului sau Jidovului e permis a vorbi și înaintea archiducelui în limbă neoficială, Românului se nu i fie permis? Apoi am vrea să scim când este permis Românului se vorbească în limba sa?

„Hon” et comp. dice că principele de coroană a venit în Transilvania se petreacă vre-o câteva zile și Români folosesc ocaziunea pentru demonstrațiuni politice (!). Ei bine, dacă era vorba de vre-o afacere politică și

ITA.

Inf scientific.

Curierul T. Balassan: „Recută după ce s'au publicat multe diare despre incoșat al teatrului dela Viena, d nul profesor de Uni-Stefan Emilian,*) a urmărit publicate în diare cu atențiune cum și ședințele ce s'au ținut de consiliul Primăriei capitalei Viena, în cari se propuneau diferite măsuri și mijloace pentru a împedea pe viitor asemenea catastrofe în teatru. D. Stefan Emilian credîndu-se dator a veni cu concursul d-sale în ajutorul acestor desbateri, a adresat Onorabilului Consulat c. r. austro-ungar un memoar, cuprîndător de mijloacele practice cari ar trebui observate și apreteiate la construcțiuni de teatru noi sau vechi și la alte edificii în cari se adună public numeros, cu rugarea: că dacă d. consul general crede de folositor, să recomande memuarul ace-

*) Transilvan de origine. Red.

sta Onor. Primării din Viena ceea ce d. Consul general n'a întărdiat a face. Acele mijloace s'au publicat și în „Curierul” cu Nr. 146 din Decemvre a anului trecut 1881.

Acum cu data din 11 Iunie 1882 stil nou a primit d. Emilian o adresă a onoratei Primării de Viena sub Nr. 3881 pe care o credem a fidein teres dând'o cetitorilor noștri întexul german original și în traducere fidelă.

Eată'o:

MAGISTRAT

der k. k.

Reichaupt-und Residenzstadt

WIEN

G. Z. 3881

XV.

Euer Wohlgeboren!

Mit Bezug auf Ihr sehr geschätztes, dem k. k. österr. ungar. Consulat in Iassy überreichtes Memoir, worin Euer Wohlgeborenen verschiedene Rathschläge zur Hintanhaltung von Feuersgefahr in Theatern in klarer und übersichtlicher Weise auseinander setzen beehrt sich der Magistrat Euer Wohl-

geboren für die im Interesse der Allgemeinheit in menschenfreundlicher Weise gewidmeten, auf Grund der Erfahrung und Wissenschaft erprobten Rathschläge zur Hintanhaltung von Feuersgefahr in Theatern den verbindlichsten Dank mit dem Bemerken auszusprechen, dass bereits sämtlichen in Ihrem Memoir angeführten Punkten durch die obligatorische Einführung der Holzimprägnirung und Stoffpräparirung, so wie durch die Doppelbeleuchtung entsprochen wurde.

Wien am 11 Iuni 1882.

Für den Magistrats-Director

Czechka
Rath

An

Seine des Herrn Stefan Emilian Professor Wohlgeboren

PRIMARIA

Capitalei și reședintiei

c. r.

VIENA

Nr. 3881

XV.

Onorate Domnule!

Relativ la prea prețiosul D voastră memoriu, ce ați prezentat Consulatului c. r. austro-ungar din Iași, în care Onorat D-voastră esplicați, în mod clar și perspicuu, diferite consilii pentru împiedecarea pericolului de incendii în teatre, Primăria își face o onoare, a Vă esprima cea mai obligată a sa mulțămire pentru că în interesul generalității ați prezentat, în mod filantropic, comisiile probate prin experiență și știință pentru împiedecarea pericolului de incendii în teatre, adăogînd acea observațiune, că tuturor punctelor enumerate în memoriul onorat d-voastră s'a dat deja curs, prin introducerea obligatorie a imbibarei (adăpării) lemnației și a preparării materialelor precum și prin duplicarea eclerajului.

Viena în 11 Iunie 1882.

pentru directorul Primăriei

Czechka
consilier

Românii s'ar fi folosit de limba lor, atunci ce ar fi dis erudiții dela diarele maghiare? De bună seamă ar fi dis, că în afaceri de natură politică trebuie să se folosească toți cetățenii Ungariei numai de limba statului. Ei ar fi dis, și ceea ce dic ei trebuie, să fie sânt, pentru că neofitii din toate naționalitățile, ei fac naționalitatea, poporul maghiar; mai mult: ei dar, numai ei, se identifică cu statul unguresc. Înaintea acestora nici legea dietei Ungariei despre naționalități n'are nici o valoare.

Și oamenii acestia, cari sunt în stare să schimbe naționalitatea după anotimpurile anului, nu se mulțimesc numai cu denunțarea. Ei țin în articuli lungi, prelegeri de loialitate! 1848—9, 1859, 1866 și 1881/2 sunt dovezi cu mult mai tari despre loialitatea românească, decât să avem lipsă de prelegerile lor. Românii încă nu părăsesc steagurile sub care au jurat credință monarhului nici odată.

Ne ținem la cele dis, cu toate că în punctul loialității ar fi multe de dis din trecut și din prezent și de sigur, nu în favorul celor ce astăzi cu o nesocotită cutezanță iau sacralul cuvânt „loialitate” în deșert.

Fie mai serioși „profesorii” statului unguresc și se nu mai seamene amărăciune între români, căci amărăciunea nici odată nu consolidează, nu promovează.

Doi articoli.

Reproducem ca probe de stil unguresc și de memorie ung. doi articuli din „Egyetértés”, cari nu pot fi cetiți unu fără altul. Unul, cel dintâiu e de Sâmbătă 29 Iulie n. și al doilea de Marți 1. August n. Comentariul l va face fie care cetitoriu însuși.

„Vecinii noștri dela sud și ost.

Cu ocasiunea excursiei literaților și artiștilor maghiari au venit în atingere fugitivă ungurii și sârbii, ungurii și românii. Atingerea aceasta ne-au lăsat reminiscențe plăcute, și nu neplăcute la sârbii și români. Cel puțin glasul jurnalelor sârbe și române pătruns la noi, ni-o adevăresce.

În adevăr, privind în trecut și în viitoriu abia ne putem închipui, cum de în unele intervale s'au stricat într'atâta bunele noastre referințe de simpatie cu sârbii și românii, după cum s'au stricat. Noi din partene ne supunem la critica cea mai obiectivă și nu aflăm în noi destulă cauză spre justificarea acesteia.

Pela sfârșitul anilor 50 și până pela jumătatea anilor 60 națiunea română și curtea princiară a privit cu toată simpatia născuțelor noastre naționale. Muntenia și Moldova născuiau spre independență și unire, ca și noi, cari eram gata se rumpem în tot cazul cu Austria, și pe cale pacifică sau prin revoluțiune să ne recăstăgim independența de stat și constituția. Conducătorii maghiarilor espatriati au aflat primire ospitală, bună prevenire, ba chiar sprigire faptică la curtea principelui României și la aristocrația națiunii române. Și precum sperau românii a-și realiza încă neimplinitele dorințe dela amicitia și alianța cu puternicul împărat frances, astfel și națiunea magiară, apăsată de absolutism, lipsită de existența de stat, pe calea simpatiei și prin emisarii sei revoluționari în Napoleon căuta puterea, carea se o ajute în recăstăgirea independenței sale. Astfel și simpatiile, cari gravitau în afară, speranțele nutrite în ajutoriu strein încă erau indetice între aceste două națiuni.

Provedința înainte cu 17 ani a binecuvântat România cu o nouă dinastie. În adevăr o a binecuvântat. Noua dinastie — deși streină, s'a identificat cu națiunea, cu interesele

și dorințele ei. Noi încă de atunci pre-simțiam, că puțin simpatia rivalitate (kedélytelen verseny), care s'a dezvoltat în cadrele confederației germâne între Habsburgi și Hohenzollerni, cu timpul va degenera în un războiu crâncen, și că combinațiile eșite din pre-simțirile acestui războiu au adus cu sine, ca noua dinastie se ocupe tronul României. Națiunea magiară înse cu toate aceste a primit cu simpatie această schimbare. Căci ea era convinsă, că deși schimbarea aceasta de tron învoalva în sine amenințare amenințarea îndreptată în contra preponderanței Habsburgilor și nu în contra maghiarilor. Și în faptă așa s'a și întâmplat.

România de atunci a făcut mari progrese. Independența ei este perfectă, în Orientul Europei România între statele mici și mijlocii e cea mai puternică, constituția, instituțiunile ei interne s'au dezvoltat pe cale sănătoasă, starea ei economică se consolidează din ce în ce, și cu noi, afară de puternica linie comercială a Dunărei e legată de două părți cu căi ferate, convenția comercială dintre noi și ea e în favorul ei: astfel nu numai simpatiile, ci și adevăratele interese interne pretind, ca aceste două națiuni se trăească în sinceră amicitie.

În Ungaria nu există partidă, care ar dori posesiunea asupra României. În România există partidă, care visează la posesiunea părților Transilvaniei. Lucru natural, că despre așa ceva nu poate se fi nici vorbă. Și precum puternica Francie în impregiurările europene de a-și ar considera de nebulie ocuparea Belgiului, de una și aceeași origine și limbă cu ea; astfel este utopie visul partidei din România. care crede că România relativ mai slabă, ar fi în stare și s'ar rezolvă se ocupe Transilvania, care nici nu este în așa mare măsură îndrită cu ea.

Națiunea noastră între păcatele cabinetului a ținut de cel mai mare consensul dela congresul din Berlin, ca să se răpească Basarabia dela România. Am creșut și credem, că născuțele rusesci de o potrivă amenință statul român. naționalitatea română și cultura ei, ca și pe maghiari. Ba ce e mai mult mai creșd amenință pe cei dintâiu decât pe noi. Așa dară noi privim în slăbirea României slăbirea noastră, și slăbirea noastră asemenea e perdere pentru România. Și războiul dintre noi amândoi după calcul matematic ar produce învingerea altuia.

Asemenea stăm și cu Serbia.

Și aceasta e cauza bucuriei noastre la auzul glasului simpatie al foilor române și sârbe din incidentul excursiei literaților și artiștilor maghiari.

Austria aparține Occidentului, Ungaria Orientului. Ea e avisată la confederațiunea germână, noi la alianța vecinilor noștri din sud și ost. Și aceasta e una dintre cauzele, pentru ce ne silim noi a slăbi tot mai tare referințele de stat, ce ne leagă de Austria, ale slăbi mai tare de cum sunt astăzi.

După trei zile aceeași foaie:

„Bucurie și loialitate.

Serbează Transilvania. Serbează pe fiul regelui și frumoasa lui soție. Scie poporul încătrău merge fiitoriu rege, dus de iuteala vaporului și pentru aceea se grămădesce pe la stațiunile drumului de fer ca se vadă să salute pe bărbatul și femeia, dela a căror înțeleaptă conducere atărnă la timpul sau bună starea și fericirea sa. Porți de triumf așteaptă pe juna păreche, cununi de flori și stindarde colorate simbolizează bucuria poporului. Bucurie se vede din surisul fetelor, bucurie resună din strigatele de „Se trăească” Plugariul de rënd îmbracă haine de sărbătoare muerile de pe sate rochie

pestrițată (czifra viganó) preotul se îmbracă în talarul (talár-jába öltözik a lelkész), cavalerescul și sumetul nobil ungur și îmbracă mantaua și încinge sabia străbunilor sei; de frumsețe strălucitoare sa nevastă se împodobesce cu mărgăritare după moda mai nouă, ca astfel stăpân și slugă, boeriu și țeran, cei fericiti împreună cu nefericiti se dovedească că Transilvania serbează de câte ori vede feciorii de craiu între stâncosii sei munți.

Și se cuvine ca ea să serbeze.

Sunt de ici de colea 200 de ani, când cel din urmă principe ardelean a cedat tronul Habsburgilor, cari deja stăpânise 160 de ani preste Ungaria. Cu cel din urmă principe ardelean sau sfârșit și statul unguresc independent. Și apoi s'a incorporat și Transilvania grupelor de state cari la oaltă de atunci și până astăzi formează monarchia habsburgică.

De 200 de ani rar a mai vedut Transilvania vre un medulariu din casa domnitoare, sau vre unul chemat de a domni. Domnitorii din casa habsburgică, unul după altul, se pogorau în mormânt fără a vedea cel puțin odată nefericita lor țeară, frumoasa Transilvanie. În locul lor însă au cercetat Transilvania belliduci bandiți, iritatele horde de popoare ce pustiau pe unguri, comisari ai principilor, cari căleau constituția în picioare, preoți fanatici streini, pismașii libertății religioase, toate nefericirile ce pot isorvi dela mână omenescă.

De aceea se poate bucuri Transilvania, de aceea ne bucurăm și noi căci principele de coroană și dragă-lasa lui soție cercetează locurile ostice ale domnitorilor, dar nu ei sunt reii, ci consiliarii lor. Unde umblă domnitorul cu capul său, observă cu ochii săi bunăstarea sau nefericirea poporului, și aude cu urechile proprii adevăratele jalbe ale poporului acolo, de și târziu, totuși se va îndrepta reul, căci nu este domnitoriu, care se voiască reul poporului, să nu doriască tăricirea lui. Dela mijloace atărnă rezultatul, și mijloacele potrivite atărnă dela înțelepciunea și bunăvoința consiliarilor. Și domnitoriu numai dacă se convinge în persoană despre starea poporului scie că sunt înțelepți și binevoitori consiliarii săi. Un popor fericit e dovedă că consiliarii sunt buni și înțelepți, și cel nefericit e dovedă că mișei și nebuni sunt consiliarii domnitorului.

Este oare fericit poporul din Transilvania, sunt fericiti oare cei 260,000 de locuitori ai comitatului Hunedoarei, în numele cărora au bineventat prefectul comitatului (comite suprem) pe fitoarea părechiă domnitoare?

În giurul fiului de rege steteau urmașii familiilor nobile cari înainte cu 200 de ani au dat principatul lui Apafi în mâinile împăratului german și regelui magiar Leppold I. Telechistii, Bánffy, Barsay, Kendeffy, Bornemissza, Iosika, Naláczy, Ráday, Kun, acestia impresurau pe fiitoriu rege, i prezentară poporul din Transilvania, și regiunile ei. În focul bucuriei, bineventării și a petrecerilor spusau ei oare necasul și supărarea Transilvaniei și a națiunii maghiare?

Nici că a trebuit doară să le spună poate le-a observat însași tinera odrasla domnitoare.

În un loc au voit se bineventeze pe fiul regelui maghiar cu stindardul național român. În alt loc un june român a voit se rumpă stindardul națiunii maghiare. În ambe casurile a trebuit se întrevină torța administrațiunei, ca în Ungaria simbolul statului maghiar se nu fie obiectul răutăcioasei ofensări în fața fiului de rege maghiar.

Din aceste două triste încercări multe poate învăța fiul regelui magiar.

Principele României este Hohenzollern. Hohenzollernii până acum au fost neamicii seculari ai Habsburgilor. Nu este suflet de om în România care în fața Hohenzollernilor ar cuteza se demonstreze alipirea către Habsburgi, și eată că în părțile sudice ale Ungariei sunt oameni, cari în ochii unui Habsburg cu obrăsnicie demonstrează simțământul dorinței lor față de România. Se spună Teleky, Bánffy, Barsay fiului de rege, că aceasta vine de acolo, pentru că guvernul României e înțelept și poporul fericit, al Ungariei însă e rău și poporul e cerșitoriu. și poporul cerșitoriu, ca magariul din poveste, foarte ușor și schimbă domul, — și dacă poate, — foarte ușor și schimbă domnitoriu.

Cavalerescii de magnați din Transilvania însă mai pot spune și altele bunului fiu de rege.

Sânt și plin de mărețe reminiscențe e teritoriul comitatului Hunedoarei. Acolo a trăit, acolo a locuit Ioan Hunyadi (Corvin N. Tr.) primul erou al timpului său, cel dintâiu apărătoriu al creștinătății, cea mai mare glorie a națiunii sale maghiare. Acolo în mărețele palate dela Hunedoara se adunau la el eroii, Rozgonyi, Bathory, Kemény, Országh, Kanizsy (Paul Chinez românul?) și în sântă însuflețire deliberau asupra salvării patriei; și tot atunci din palatul regal din Buda, în Visegrad și Praga patrioți și străini și leau capul la intrigi petrecânduși vremea desfărâri nelegiuite. Și în Hunedoarei pe vremea aceea maghiară (Va fi!), mai și mai târziu, (?) înăncă (Măi mēi!) Hunedoara abia se ungurească și inima p sare sub greutatea m cențe, care o leagă nume Hunyady. Că iesce a-și acolo e Prin întunecul se străbate strălucirea hul” nu ține de ai nei maghiare. (Serm

S'a întâmplat, înainte cu 20—25 nostru Francisc vorbă cu cancelarul I. despre referințele T altele a venit în vor așa de puțin ungur Transilvania. Și can cu inimă astfel a r

„Ei Maiestate, ținăm noi în conti apărat tronul Maie apărat și nu „olăh a trebuit se v constituție, noi l „olăh“ ul. Dacă „olăhul“ se duc tenia, ungurul i și se face recrut patrie. De turci, noi ne-am apă cipele și nu „olă ne împuținăm noi.”

Se le spună magn acesteia acum, și la lui de rege și frumo principii nu călătoresc petrece, ei și pentru a și cu porul.

Revista politică.

Sibiin, în 23 Iulie.

În Triest s'a deschis în zilele aceste esposițiunea. În seara dela 2 August, cu ocasiunea unui conduct de facile, arangiat de reuniunea veteranelor în onoarea arhiducelui Carol Ludovic, a cădut în apropierea presidentului reuniunii o petardă, care esplodând, a omorât un om, a rănit greu patru și opt ușor. Se susține

*) Câte cuvinte baronesci atâtea neadevăruri. Red.

că petarda ar fi fost aruncată de un membru al „irredentei”

Reprezentantul Italiei a propus în conferință și afară de al Englezei și Franței, cari asteaptă instrucțiuni, ceilalți reprezentanți au acceptat crearea unei poliții maritime internaționale, pe canalul dela Suez. În poliția aceasta vor figura și năi de resboiu de a le Spaniei și Olandei.

Conferența puterilor a scăpat abia de criza ce i amenința din partea Rusiei și i amenință alta. Fiindcă Englezei, nu voiesc o cooperare coordonată turcească în Egipt, ei subordonată comandai engleze, Rusia de nou vrea să se retragă și să urmeze liberă după hotărârile sale. Ea nu vrea ca numai singură să se supună controlului europene.

Poarta a început a trimite trupe în Egipt. Este întrebarea dacă vor pute desbarca undeva de Englezi.

Arabi pașa are de gând se atace Alexandria. În Cairo a împușcat pe opt Egipțeni de frunte, contrarii politicii sale și amenință cu arderea tuturor cetăților, la cas că ar fi silit a se retrage.

Francia tocmai acum este fără ministeriu, prin urmare nu se poate decide pentru o politică hotărâtă în nici o direcțiune.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Din Valea Hațegului, 20 Iulie, 1882. Dle Redactor! Înțelegând, că patria mea îngustă, țeara Hațegului, va fi norocoasă a primi pe vre-o câteva zile pe Altele Lor, archiducele clironom Rudolf și princessa Stefania, alergai și eu dela țeară în capitala ținutului, în orașul Hațeg, ca se ved pe mult doriții și iubiții oaspeți, și pregătirile ce se fac pentru primirea Lor. Mă aflam încă de Sâmbătă 17/29 Iulie acolo. Din toate părțile se lucra bărbătesce la înfrumșetarea locurilor și edificiilor pe unde avea se treacă înalții oaspeți până la cartirul, ce era pregătit în vechiul castel al familiei Kendeffy, din comuna S.-Măria.

Bieții Hațegani, deși n'aveau chiar de astădată norocirea a primi în orașul lor pe Archiducele Rudolf și princessa Stefania, se pregăteau și ei ca de serbătoare, pentru că ținutul întreg avea serbătoare în zilele acestea. Apoi se mai asceaptă, ca cu această ocaziune se vină metropolitul gr. or. român din Sibiu, cu episcopul Aradului, episcopul rom. cat. din Alba-Iulia, și episcopul gr. cat. al Lugojului, pentru cari se pregătiseră cartire în Hațeg. Era o ferbere preste tot locul, toți erau ocupați cu lucrurile de pregătire, cari la gara dela „Subcetate-Hațeg” cari la podul, ce trece peste apa de lungă satul S.-Măria, cari pe drum și în oraș.

Pela 5 oare sosese aici trenul de cătră Piști (Biscaria). Cu toții grăbirăm cătră gară, trăsuri călăreți, poporul înbrăcat în vestminte de serbătoare ca să primească pe archierii sei. Orașul era mai gol de popor. În timpul acesta, când ne aflam la gară, se petrecu un lucru, care nu face onoare efectorilor. Dar bag seamă, așa este urșită Românului din Ungaria, ca se nu mai aibă și de bucurie. Bietul popor. în bucuria lui inocentă de a vedea și saluta pre un membru din augusta familiă împărătească, pre fitorul lui împărat și rege, și uită de necasurile ce-l copleșesc, și astepta ziua de mâine, ca cum asceaptă copilul ziua de Pasci. Însă ce folos? Românul de aici tot de necas este.

Dar se 'ți spun, dle redactor, casul. În Hațeg se ridicară în pripă mare două arcuiri așa numite de triumf, două porți îmbrăcate cu verdeață, ca

semn de bucurie, de serbătoare. În vârful lor se aședară două steaguri, unul al țerei Ungaria și altul al Transilvaniei, — colorile steagului Transilvaniei sunt — după cum aud — și ale capitalei Budapesta, va se dică ambele steaguri erau ale patriei noastre și nu străine. Însă înzadar, steagul Transilvaniei a fost de ajuns ca să scoată din fire pre bunii noștri patrioți maghiari de aici, cari și altcum clocoteau de necas asupra Românilor, din acest comitat, căci cutezară a se insciința la locul competent, că voesc și ei să se presinte înaintea Altelelor Lor într-o deputațiune a Românilor, cari formează majoritatea mult precumpănitoare din comitatul Hunedoarei. Marele patriot și constituționalul nostru vice comite Barsay Kálmán, care, între noi fie dis, sub tot timpul, ba chiar și la primirea Altelelor Lor, era insuflețit cât de bine de spiritul neofitilor patrioți maghiari, cum vedu steagul Transilvaniei, se aprinse de zel patriotic constituțional și porunci, ca acel steag numai de cât să se delature de acolo, cea ce și urmă. Un nenorocit tiner român, despre care mi se spuse, că n'ar fi tocmai întreg la minte în momentul acela de indignațiune, vedend reutatea inimei șefului de comitat, pe care șef nici la aceste serbători nu l răbdă inima a nu vătăma pe acel popor, din al cărui sin se trage și el — dic, acel nenorocit tinăr se sui pe poartă, luă jos și el steagul unguresc și în demența lui momentană îl rupse, mai în urmă venindu-și în fire recunoscu greșala comisă, și sciind ce-l asteaptă se făcu nevedut, și poate și ați rătăcesce prin codrii munților, ca vai de capul lui. Eată dar dle redactor, scandalul făcut gata; însă, bunul Ddeu se nu rabde pe acela, care în oarba lui sumeție dădu ansă la acest scandal.

Îți poți inchipui dle redactor, indignațiunea și măchuirea locuitorilor români din Hațeg, înțelegend de scandalul întâmplat. „Bine, diceau toți din toate părțile, se n'avam noi nici astăzi linisce și pace? Când tot ținutul se bucură, numai noi Români se fim osendiți la supărări și necazuri? Nu suntem noi destul de apăsați, mai trebui să ni se pregătească și scandaluri? Dar bine, ce păcat am făcut noi, că am pus și steagul istoric al patriei noastre mai înguste Transilvania? S'au doară este acel păcat, că steagul acesta al Transilvaniei este totodată simbolul naționalității Românilor din monarcia austro-ungară? Este aceasta cauză suficientă, ca să aducă în mânia pe vicecomitele și se dea ansă la scandaluri? Nu este aceasta steagul unei țeri și al unui popor din monarcia noastră?...” Atăta era indignațiunea de mare, încât un călăreț român, voinic ca un stejariu, la provocarea unui gendarm, ca să arunce din mână steagul transilvan-român, ce l purta în fruntea călăreților, i respunse: *mort il voui da din mâna mea, dar viu nici odată.*

În fine populațiunea orașului, care — după cum e sciut — e mai numai românească, — se liniscă curend, căci Românul din fire este răbduriu, asceptând ziua de mâine, carea i va aduce și lui un moment de bucurie, și l va face să și uite de trecut.

*

Vom vedea ce bucuria avu Românul și a doua zi Duminecă.

„Binele public” și politica ungurească.

Într-o corospondență din Pesta trimisă la „Bin. public” din Bucuresci cetim:

Pesta 10 Iulie,

Ori cine și-a aruncat ochii pe diarele ungare din săptămânile din urmă, a avut ocaziune se vadă schim-

barea produsă de câtva timp în atitudine și în simțemintele vecinilor dela nordvest, în privința națiunei și statului român. De mai multe decenii Maghiarii tractează pe Români ca pe nisce inamici incapabili. A ajuns proverbială și poate da nascere la mai multe neajunsuri, asprimea pururea esagerată, ce ei esercită asupra conaționalilor noștri din Banat, Transilvania și celelalte provincii, în care se află Români. Limba, scoale, cărți, port, obiceiuri, desvoltare comercială și industrială, tot ce e românesc, întâmpină o persecuțiune sistematică și mai totdeauna absurdă. Absurdă, pentru că nimic nu motivează această conduită; absurdă, pentru că ea e în contra instinctului, ce are fie, ce popor, de a trăi conform însușirilor sale naționale; absurdă, pentru că vin din partea Ungurilor, cari știu ce va se dică opresiune și cari merg până la fanatism, când e vorba de ceva național al lor.

Pretestul Daco-României s'au Panromânismului, astfel cum adversărilor noștri le place să l imagineze și să l exploateze, pare a fi incetat de a mai fi luat în serios de cine-va. Singurul motiv de inimizie, ce rămânea de invocat Maghiarilor, era că Românii se uniseră cu Rusia, spre a sdrobi pe Turci. Se scie că ați a pătruns în toată masa poporului unguresc ideea, că ei sunt de aceeași rasă cu Turcii și că urmează a fi solidari cu dinșii. Pe de altă parte, cunoascem impetuositatea, cu care voiau a întremveni în favoarea Turciei, cu ocaziunea ultimului resboiu ruso-româno-turc, manifestările lor de simpatie, sabia oferită lui Gazi Osman și tot restul demonstrațiilor filo-turce. Dacă la acestea vom adauge ura de moarte în contra Slavilor și în special în contra Rușilor, vom înțelege pentru ce Ungurii ne-au considerat ca inamici declarați atunci când, împreună cu Rușii, am contribuit la sdrobirea puterii otomane.

Ați însă mânia s'a potolit și parest, că revin la simțeminte mai amicale. În adevăr luând ca subiect călătoria făcută pe Dunare de cătră societatea științifică ungară și dânduși aerul că răspunde unor foi române, care, ar fi vedut în aceea vizită un cas politic, presa maghiară se sileșce a ne asigura despre comunitatea de interese, ce unesce pe națiunea română cu cea maghiară. „Pesti Napló” merge și mai departe: propune uitarea tuturor disensiunilor din trecut (pe care de altmintrele nu noi le am provocat vre-odată) și se sileșce a ne convinge despre urgența unei alianțe sincere în contra inamicului comun. După menționatul diar, Rusia și înțelegerea cu dânsa a fost, este și va fi funestă Românilor, căci elementul slav, e cu mult mai periculos pentru ei, decât ori care altul. Consecența e dar, că Românii și Ungurii, caută să se înțeleagă, să și strângă relațiunile, să lucreze de acord în cas când aceste două elemente ar fi amenințate.

Nu noi vom regula asemenea planuri de politica internațională, dar credem interesant a înregistra revirimentul de opinii, ce se manifestă din partea Ungurilor. Era un timp, când ideea ce „Pesti Naplo” relevă astăzi, se putea realiza cu înlesnire; totuși ei n'au voit să asculte nici de învățămintele ce le da Kossuth, nici de apropierea intereselor care odinioara era mai multe decât astăzi. În îngâmfarea lor, au crezut că dualismul nu numai li asigură ci că li și imputernicesce și — basați pe asemenea iluziuni — au întrebuintat toate mijloacele spre a se răci de Români. Cu timpul, experiența le-a dovedit că se prea grăbiseră. După cadere de fapt — în curend poate și de drept — a Turciei, Maghiarii se simt izolați, avend ca inimizie de o parte slavismul,

de alta germanismul. Și numai într-o asemenea situațiune își aduc aminte despre națiunea română, căreia li fac propuneri de apropiere, ca mări lesnicioase să devină propunerile de alianță.

Varietăți.

* (Avis!) Onorabili oaspeți, cari voesc a lua parte la adunarea generală a Asociațiunei transilvanane la Deej în 27 August 1882 și zilele următoare, sunt rugați a se însinua la subscrisul comitet până la 24 August st. n. 1882, ca să se facă dispunere pentru încuarterare cuvenită. Deej la 30 Iuliu 1882. Pentru comitetul de bună primire:

August Muntean, Petru Mureșan,
președinte secretariu.

* (O serbătoare frumoasă și rară.) Din Chiseteu vine „Luminătorului” din Timișoara pozitivă scire, că cunoscutul „Chor de plugari” în anul acesta, luna Septemvre, în ziua de 8/20 adevă în ziua de Sânta Măria mică, își va serba iubileul de 25 de ani al existenței sale. „Fiind în numita și deodată și serbarea hramului biserice gr. or., festivitatea va fi rară și unică, atât în Chiseteu cât și în viața poporului nostru românesc, și eată pentru ce: Numita societate încă de astă-primăvară, otărta pentru arangiarea acestei festivități, a invitat pe toate societățile de asemenea natură și caracter, românesci, ca se participe la acest iubileu și astfel ea arangează un concert de concurență, cu care ocaziune se vor împărți premii concurenților. Până acum treizeci și cinci de „choruri vocale” tot românesci și toate de plugari, s'au înscris a lua parte la aceasta festivitate de cântăreți! Ați Române și bucurate și tu din când în când! Căci a vedea deodată întrunite într-o unică comună 35 de societăți de plugari români, și să le auzi și cântând, trebe să și ridă inima, ear când veți, că plugarul pricepe spiritul timpului și el de sine, a luat inițiativa spre a răspândi și poporalisa ideea salutară de cultură și cânt și prin aceasta în cetire și în scriere, — atunci fie-care inimă de român trebe se tresalte din latargie și nepăsare, și trebe să se misce.”

* (Un remășag cu urmări triste) din Cristurul securesc, unde sunt adunați de present o mulțime de învățatori la cursul de vară de limba maghiară, ni se telegrafează cu data 1 Aug. st. n. următoarele: „Eri la ora 8 a murit Ioan Neagu învățătoriu în St. Petru. Causa a fost un remășag cu Dumitru Pop din Almașul deșert. Cercetarea decurge.” — Asceptăm o dare de seamă mai detaliată.

* (Scoala „Carmen Sylva.”) Mercuri 14 Iulie v. s'au inaugurat noua scoală primară mică din Sinaia. Cu aceasta ocaziune dl V. A. Urechia, ministrul al instrucțiunei publice, ținu un însuflețitoriu discurs și dădu noului institut de învățământ numele „Carmen Sylva”

* (Limba română în Rusia) Un diar rusesc publică scirea, că consiliul județean (Zemstvo) din Cherson a cerut ministerului instrucțiunei publice din Petersburg permisiunea ca, în scoalele din satele românesce, să se predea în limba română, de oare ce populațiunea nesciind limba rusă, instrucțiunea e împedecată. Ministrul a aprobat cererea.

* (Linia Ploesci-Predeal), scrie „Resb.” a suferit mari stricăciuni din cauza ploilor torențiale ce a dat eri noapte. Comunicația cu drumul de fer între Cămpina și Sinaia, estecu deservire întreruptă. Între Cămpina și Comarnic linia e tăiată într'un loc, și între Comarnic și Sinaia în șapte locuri.

Asemenea între Sinaia și Predeal linia este foarte deteriorată. Sa luat măsuri pentru repararea stricăciunilor. Direcția generală a drumurilor de fer face cunoscut că trenurile de plăcere pentru Sinaia precum și trenurile Nr. 29 și 30, ce începuse să circule dălele acestea între București - Ploesci-Predeal sunt suspendate până la un nou ordin.

* (O logodnă). „Indép. roumaine” află din Sinaia că dăsoara Elena Davila, fca cunoscutului general, s'a logodit cu d. căpitan Perticari, adjutant al dlui ministru de resboiu.

* (Escursiune geologică). Mai mulți învățați unguri au cerut guvernului nostru voia de a face împreună cu câțiva români o escursiune geologică în munții dintre Austro-Ungaria și România. Se dăce că guvernul a acordat permisiunea cerută.

Bursa de Viena și Pesta Din 3 August n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.—	118.80
Renta de aur ung. de 4%	88.35	88.30
Renta ung. de hârtie	87.10	87.20
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.75	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.50	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	111.—	111.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.80	95.75
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	98.70	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane	99.—	98.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.50	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare decime de vin	97.50	97.50
Sorți ungurești cu premii	120.40	120.75
Sorți de regularea Tisei	110.60	110.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.10	77.—
Datorie de stat austr. în argint	77.80	77.75
Renta de aur austriacă	95.50	95.50
Sorți de stat dela 1860	13.—	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	322.50	322.75
Acțiuni de credit austr.	318.20	318.—
London (pe polița de trei luni)	120.29	120.10
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.67	5.65
Napoleon	9.55 1/2	9.55
100 marce nemțesci	58.75	58.75

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc de clasa a II-a și a III-a la scoala normală gr. or. din Câmpeni, se deschide Concurs, până la 20 August a. c.

Emolumentele sânt:

Salariu anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de ași subterne petițiunile oficiului protopopesc gr. or. al Câmpenilor în Abrud până la 20 August a. c. instruite conform statutului organic și a Regulamentului pentru învățământ cu următoarele documente autentice.

1. că este român de confesiunea gr. orientală.

2. că au absolvat cel puțin patru clase gimnaziale; absolutii preferiți.

3. că au absolvat pedagogia, sau teologia într'un institut public și are esamenul de calificare prescrip de lege.

4. că posedă calificarea rece-
rută de lege, din limba maghiară.

Câmpeni în 18 Iulie 1882.

Comitetul parochial gr. or. din Câmpeni în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protopop adm.

[134] 1—3

Nr. 9

[137] 1—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. orientală din Seliște a devenit vacant un post de învățătoriu, împreună cu un salariu anual de 350 fl. v. a. solvind în rate lunari anticipative din fondul scoalei, pentru care post se escrie prin acesta concurs cu termenul până la 15 August a. c. st. v.

Cel ce dorește a ocupa acest post are ași adresa petiția instruită conform „Statutului Organic” și concluziilor sinodali relativ la scoalele capitale la presidiul acestui comitet parochial până la termenul sus indicat.

Seliște, 10 Iulie, 1882,

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial concerninte;

Comitetul parochial:

Ioan Maxim m. p., Ioan Popa m. p.,
not. comit. par.

Nr. 238.

[128] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățător la scoala confesională gr. or. din Mohu, ppresbiteratul Sibiiului se escrie concurs până la 8 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt.

1. Salariul anual 200 fl. v. a. în rate lunare anticipative.

2. Cuartir natural în edificiul scoalei și 4 stângini de lemne din care e a se încălzi și scoala.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor instruite conform statutului organic la oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Sibiiului până la termenul sus indicat.

Mohu în 20 Iunie 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial.

Comitetul parochial.

Nr. 242.

[127] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă veteranul paroch Ioan Henteș în parochia de clasa a II-a din Ocna-Sibiiului (biserica din sus) protopresbiteratul Sibiiului, conform incuviințării Veneratului Consistoriu ddto 1 Aprilie a. c. Nr. 3321 B. 1881 se provoacă respectiva, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui Edict, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial; căci la din contră și în absența ei se va decide procesul divorțial intentat în contră-i de cătră bărbatul ei.

Făgăraș, 22 Iunie 1882.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al Făgărașului ca for matrimonial de I instanță.

Ocna-Sibiiului în 7 Iulie 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial.

Comitetul parochial.

Nr. 321.

2—3

CONCURS.

Pre basa ordinațiunei Venerabilului Consistoriu archidieceșan ddto 13 Iunie Nr 1804: 1882 B. se escrie concurs pentru întregirea scaunei parochii de clasa a III. Treștia protopresbiteratul gr. or. al Zarandului cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Usufructul unui frust de pământ și al cimiteriului;

2. Câte una măsură de cucuruz, nesfârmat dela 85 de familii;

3. Venitele stolarii. Toate aceste computate preste tot, aduc un venit anual de 313 fl. v. a.

Suplicile concursuale, instruite conform statului organic și Regulamentului pentru parochii, sânt a se adresa până la termenul sus indicat, — oficiului protopresbiterial din Brad.

Brad 10 Iulie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Georgiu Părau m. p.,
adstr. ppresbiterial.

Nr. 526—1882

[132] 2—2

CONCURS.

La scoala grănițarească din Șina este post vacant de învățătoriu adjunct cu salariu anual de 180 fl. v. a. din fondul scolastic apoi cuartir și lemne de foc dela comunetate.

Competenții, de religiunea ortodocșă orientală, au de ași subterne petițiunile provădute cu documentele cunoscute până la 20 August a. c. st. n. la

„Comitetul administrativ de fondul scolariu al fostilor grănițeri din regimentul I român la Sibiiu“.

Nr. 257

3—3

EDICT.

Paraschiva născută Ioan Sofronie Popoviciu din Țințariu, legiuita soție a lui George Bărsan din Stupinile Brașovului, care de 15 ani de zile pribegesc în lume fără a se sci dacă mai trăește, este prin aceasta cu scirea și incuviințarea Măritului consistoriu archidieceșan ddto 1 Iulie a. c. Nr. 2127 B. citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de bărbatul ei.

Brașov 13 Iulie 1882.

Scaunul ppresbiterial gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de I instanță.

Nr. 187

[126] 2—3

EDICT.

Ana născută Cristea, de religiunea gr. or. din comuna Lissa, comitatul Făgărașului, carea cu necredință de 3 ani au părăsit pre legitimul ei bărbat Ioan Sinu tot deacolo fără a se sci locul aflării ei și de mai trăește, deci prin aceasta cu scirea și incuviințarea Consistoriului archidieceșan ddto 1 Aprilie a. c. Nr. 3321 B. 1881 se provoacă respectiva, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui Edict, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial; căci la din contră și în absența ei se va decide procesul divorțial intentat în contră-i de cătră bărbatul ei.

Făgăraș, 22 Iunie 1882.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al Făgărașului ca for matrimonial de I instanță.

Sz. 1284—1882 tkvi

[135] 1—1

Arveresi - hirtetmény!

A sz. sebesi kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság részéről közhirétetetik, hogy a sz. sebesi városi árva pénzár végrehajtónak sz. sebesi Moga Ana lui Stefan végrehajtást szenvedő ellen 141 frt 50 kr. o. é. tőke ennek 1879 evi Julius 10-től járó 6% kamatai 18 frt 50 kr., eddigi per és végrehajtási; 7 frt 85 kr., ban megállapított jelen kérés és meg azután felmerült végrehajtási költsék behajtása végett alperesnek a Sz. Sebesi I-ső rész 29-ik sz. tkjben A I. 1—6 rend 40. 41. 6187. 6423. 7859. 10624 és 12120 hr; továbbá a Sz. Sebesi I-ső rész 30 ik szám tkjben A + 1—4. rend 4231. 4232. és 7518. hr. sz. a. a bémellékelt községi bizonyítvány szerint összesen 652 frt 36 kr., becsült ingatlanaira a kért árverés — az 1881-évi LX. tör. Cz. 147, §-a értelmében jelen hirdetménynek kibocsátása és az idezet két tkjbeni feljegyzése mellet — ezen elrendeltetik. —

Mely ingatlanok az 1882 evi Oktober hó 5. ik napján d. e. 9. orakor mint egyetlen határ időben a keblti tkvi hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt eladatni fognak, u. mi:

I. Árverés alá bocsátatik alperes Ana Stefan Moga a Sz. Sebesi 29. Sz. tkjben A + 5—6. rend 40. 41. 6187. 6423. 7859. 10624. 12120 hr. szá; és a Sz. Sebesi 30 számú tkjben A + 1—4. rend 4231. 4232. és 7518. hr. sz. a. fekvőkrö.

II. Kikiáltási ár nevezett alperesi ingatlanoknak egyenkénti a bíróság által megállapítandó becsára melyek a végrehajt. eljárás 151 §-a értelmében ezen árveréskor becsáron alul is eladatni fognak. —

III. Árverezni kívánók a végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsáranak illetve a jószág egyestestnek becsáranak 10% bánat pénzül készpénzben a kiküldött kezéhez letenni. —

Az árverési feltételek többi pontjai a rendes hivatalos orák alatt ezen kir. Járásbíróság tkvi hatóságánál és a hely tek. városi rendőr Igazgatóságnál megtekinthetők. A Sz. Sebesi kir. Járásbíróság tkvi hatósága 1882 évi Junius hó 29 én.

Sz. 1282 tkvi 1882.

[136] 1—1

Arveresi - hirtetmény!

Alulirt kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság részéről közhirétetetik, hogy a Sz. Sebesi városi árva pénzár mint végrehajtónak Lang Samuel végrehajtást szenvedett ellen 70 frt o. é. tőke, ennek 1878 evi Január hó 1-től járó 6% kamatai 19 frt 75 kr. eddigi per és végrehajtási 7 frt 40 kr. meg állapított jelen kérés és a még felmerülő költségek behajtása végett nevezett alperesnek tulajdonát kipező a szászsebesi I rész 837 hrss. a. a bémellékelt községi bizonyítvány szerint 505 frt o. é. becsült házias telkére az 1882 é i LX. tcz. 147 § értelmében jelen hirdetmény kibocsátása és az illető tkjben feljegyzése mellett a kért végrehajtási árverés ezennel elrendeltetik.

A fenn jelölt ingatlan a folyó 1882 évi october hó 3-ik napján d. e. 9 orakor mint egyetlen határidőben a keblti tkvi hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt eladatni fog; u. m.:

I. Árverés alá bocsátatik alperes Samuel Lang a Sz. sebesi kir. bíróság mint tkvi hatósághoz tartozó és Szász-Sebes községi I. rész 837 sz. tkjben A+1 r. 1198, 1199. hrss. a. felvett ingatlanai.

II. Kikiáltási ár nevezett alperes ingatlanok egyenkénti a bíróság által megállapítandó becsára, melyek a végrh. eljárás 151 §-a értelmében ezen árveréskor a megállapítandó becsáron alul is el fognak adatni.

III. Árverezni kívánók vghatató és képviselője kivételével tartznak az ingatlan illetve az egyes tkvi jószág testek 10%-at bánatpénzül készpénzben a kiküldött kézhez letenni.

IV. Vevő köteles a vételár 6% kamataival 2 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés napjától számítandó 30, a II dikat ugyan azor naptól számítandó 60 nap alatt a gyulafelhárvári m. kir. adó mint leteti hivatalhoz befizetni és a nyugtát a bíróságnak bemutatni, ezen esetben pedig ha a sorrendi tárgyalás és vételár felosztás hamarabb történne mint a fent kitűzött 30 illetve 60 nap alatt, vevő köteles a vételár (ugyan csak a fenti határidőben) a bíróság kiutalása folytán a hitelezők kezéhez lefizetni, és a teljesített fizetéseket nyugtát a bíróságnak bemutatni, mert csak a vételár és kamatának teljes lefizetése után fog a megvett ingatlan tulajdonjoga vevő javára bekebelezettni. — a bánatpénz ár utolsó részletbe szamitatik be.

(P. H.) Kir. Jbíróság mint tkvi hatóság. Sz. Sebes 1881 julius 29-én.

Prafurile musante lacsative din Elöpatak

conțin compozițiunile chemice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatak.

Un efect eminent au aceste prafuri la catar de stomach, spasmuri de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, îngroșarea ferei, petri în feare și galbinare la respirarea grea și batera de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataralice ale rerunchilor, a beșice și canalului de urină, în contra formării de năsip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la versare de sânge, la amefeli, suirea sângelui cătră cap și cătră piept.

Aceste prafuri întrec în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și prafurile lui Seidlitz.

Prețul unei scātuice ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot 1 fl.

Depositul general: În Brașov la apotecariul Szava; în Sibiiu la F. A. Reissenberger, comerciant.

[88] 10—12